

Fedor Raskolnikov /1892 - 1939/

Raskolnikovovi bylo v době revoluce 26 let /narodil se v lednu 1892 v Petrohradě v rodině služebníka Páně, kněze/. V r.1910 vstoupil do sociálně-demokratické strany. Spolupracuje s bolševickými novinami "Zvezda" a jakmile začala vycházet "Pravda", stává se tajemníkem její redakce...Vojenská organizace při ÚV jmenuje Raskolnikova velitelem ochrany hlavních úřadů strany...Je jmenován komisařem Námořního generálního štábu. V říjnové dňi se stal členem Petrohradského vojensko-revolučního výboru. Lenin se s ním radil jak nejlépe ochránit revoluční hlavní město před nastupujícími vojsky Kerenského a Krasnova a využitím vojenských lodí...

Po XVII. sjezdu se nachází v cizině jako vyslanec v Bulharsku a se znepokojením pohlíží na rozvíjení kultu osobnosti Stalina. Výsledkem zvláště a nezákonnosti nesmyslně hynuly leninské kádry strany a sovětského státu, vynikající vojevůdci, které Raskolnikov osobně znal za občanské války, diplomatictí pracovníci nepohodlní Stalinovi. V důsledku toho se Raskolnikov stával ostražitým. Pracujíc v Bulharsku, začal pozorovat jak agenti posláni Ježovem a později Berijou ho stále sledují. V červenci 1939, pobývajíc ve Francii, Raskolnikov pozná, že ve vlasti je odhalen "nepřitelem národa" a postaven mimo zákon Tehdy, nacházejíc se v těžké situaci, F.F.Raskolnikov se rozhodl začít boj s kultem osobnosti Stalina. 22.července on publikuje otevřené vyhlášení "Jak mne udělali "nepřitelem národa", ve kterém rozhodně vystupuje za svou obranu i obranu druhých nevinně spadlých do neštěstí významných představitelů strany a sovětského státu.

V letech 1936-1937 ministerstvo zahraničí ho nejeďnou vyzvalo, aby přijel ze Sofie do Moskvy, jakoby na prohovoření o novém vyjmenování to do Mexika, to do Československa, to do Řecka, to do Turecka. Vidíc "zcela nereseriozní charakter" takových návrhů /na př. s Mexikem neměl tehdy Sovětský svaz žádné diplomatické vztahy/, Raskolnikov neakceptoval tyto návrhy, vyhlašujíc, že je "spokojen se svým pobytem v Bulharsku. Nakonec min.zahr. ho vyzvalo, aby okamžitě přijel do Moskvy za účelem neodkladných "velmi důležitých" jmenování.

8.čubna 1938 - psal potom Raskolnikov v otevřeném vyhlášení - jsem vyjel ze Sofie do Moskvy, o čemž jsem ten sám den uvědomil i min.zahr. Všechna sovětská kolonie v Bulharsku mne vyprovázela na nádraží. Ale do Moskvy Raskolnikov nepřišel. Stalo se neočekávané. Raskolnikov: "5.čubna 1938 ještě než jsem uspěl dojet na sovětskou hranici, v Moskvě ztratili trpělivost a v době mé cesty mě skándálně uvolniči z místa vyslance SSSR v Bulharsku, o čemž, ke svému udivení jsem se dozvěděl ze zahraničních novin. Při tom také nebyl zachován minimum vkusu, mne též nenazvali soudruhem. Já, člověk politicky gramotný, dobře vím, co to znamená, když kohokoliv sundávají v nebezpečném pořádku a informují o tom radem do celého světa.Potom mně bylo jasné, že po přejetí hranice budu okamžitě uvězněn. Bylo mi jasné, že já, jak mnozí staří bolševici, jsem vinen bez viny. A všechny sovětské úřady od Mexika do Ankary byly klecí, prostředkem k mému zajmutí v Moskvě. Takovými nečestnými způsoby, nečůstojnými státu oklamali mnohé vyslance. L.M.Karachanovi, usilovně předkládali místo vyslance ve Washingtoně, a když přijel do Moskvy, tak ho uvěznili a zastřelili. V.A. Antonov-Ovsejenko byl vyzván ze Španělska s tím, že ho vyjmenují nár.komisařem justice RSFSR. Aby tomuto jmenování přádali více věrohodnosti, jeho jmenování bylo publikováno v "Izvestijích" i "Pravdě". Těžko asi kákoliv ze čtenářů novin podezřívá, že tyto řádky byly vytištěny speciálně pro jediného člověka Antona va-Ovsejenka. Odjezd do Moskvy po vyhlášení 5.čubna 1938, kdy mě uvolniči z místa jako zločince, jehož vina jest dokázána; nevzbuzovala pochybnosti, bylo by čistou hloupostí, rovnající se sebevražďě...Toto rozhodnutí ještě jeďnou vrhá světlo na stalinskou justici, na inscenaci smutně proslulých procesů, názorně ukazujíc, jak se fabrikují nesčíslní "nepřítelé národa" a jaké důkazy stačí Nejvyššímu soudu, aby odsoudil k nejvyšší míře trestu."

Celé čtvrt století, na slavném jméně revolucionáře, diplomata, literáta, politického pracovníka leninské školy višely proklaté pomluvy.

17.srpna 1939 poslal Raskolnikov Stalinovi otevřený dopis. Z něho se stalo jasné, že ve straně i v době kultu osobnosti Stalina byly zdravé síly, které se nesmířily se zvlí.

Obracejíc se ke Stalinovi, Raskolnikov prohlásil přede všemi:

S pomocí špinavých podvrhů, Vy jste inscenoval soudní procesy, překonávající nesmyslností obvinění známé Vám ze seminářských učebnic při středověkých procesech s čarodějnicemi.

Vy jste donutil jdoucí s Vámi v mukách a s hnusem šlapat v loužích krve včerejších soudruhů a přátel. Ve lživé historii strany, napsané pod Vaším vedením, Vy jste okradl mrtvé, ubité a zotuzené Vámi lidi a přisvojil jste si jejich úspěchy a zásluhy.

Licoměrně vyhláshující inteligenci "solí země", Vy jste zbavil minima vnitřní svobody práci spisovatele, vědce a malíře. Vy jste sevřel umění tiskem, kterým se dusí a vymírá. Nejistota vyplašené Vámi cenzury, pochopitelná bojácnost redaktorů, za všechno odpovídající svou hlavou, vedly ke zkostnatění a paralýze sovětské literatury. Spisovatel nemůže tisknout, dramaturg nemůže vytvářet hry na scénách divadel, kritik nemůže říci své osobní mínění, neoznačené státním razítkem. Vy dusíte sovětské umění, žádejíc od něho dvorní patalízalství, no ono raději mlčí, než by Vám pělo "hosana". Vy pěstujete pseudodiskuzi, která s dotěrnou jednotvárností velebí Vaši pověstnou, získanou zprotivenou "geniálnost". Neschopní grafomané oslavují Vás, jak poloboha, porozeného Měsícem a Sluncem, a Vy, jako východní despota s rozkoší využíváte krutou lest. Vy soustavně ničíte talentované, no osobně Vám nevhodné spisovatele. Kde je Boris Pilňak? Kde je Sergjej Treťjakov? Kde A. Krosev? Kde Michail Kolcov? Kde Galina Serebrjakovová, jejíž vina sestává v tom, že byla ženou Sokolnikova? Vy arestovali ich Stalin!

Vy jste zbavil sovětské vědce - zvláště v oblasti humanitních věd minimum svobody vědeckého myšlení, bez které je tvůrčí práce nemožná. Samolibí nevzdělanci intrikami, štvanicemi a pronásledováním nedají pracovat vědcům na univerzitách a institutech i v laboratořích. Vynikající ruské vědce světového jména akademika Ipatěva a Čičibabina jste do celého světa prohlásili za utečence, naivně se domnívající, že je zneslavíte, ale zstudil jste pouze sebe, dokazující tak celá zemi a světovému veřejnému mínění, ostudný pro Váš režim fakt že nejlepší vědci utíkají z Vašeho "ráje", zanechávají Vám Vaše "dobrodiní": byt, automobil, lístky na obědy v sovňarkomovoj jídelně. Vy ničíte talentované ruské vědce. Kde je nejlepší konstruktér sovětských letadel Tupolev? Vy jste neušetřil ani jeho. Vy arestovali Tupoleva, Stalin! Není oblasti, není koutku, kde se lze zabývat milovanou prací. Ředitel divadla, vynikající režisér a umělec Vs. Meierhold se nezabýval politikou. No Vy arestovali i Meierholda, Stalin.

I když jste věděl, že při naší bídě v kádrech je zásadně ceněn každý vzdělaný a kulturní diplomat, Vy jste vylákal do Moskvy a zničil jednoho za druhým takřka všechny sovětské vyslance. Vy jste rozrušil do základů celý aparát ministerstva zahraničních věcí. Na začátku války ničíte Rudou armádu, lásku a hrdost strany, základnu její moci. Vy jste zbavil velení Rudou armádou a Rudé námořnictvo. Vy jste zabil ty nejlepší vojevůdce, vychované zkušenostmi světové a občanské války, kteří přezbrojovali Rudou armádu podle posledního slova techniky a udělali ji neporazitelnou. V okamžiku velkého válečného nebezpečí, Vy pokračujete v ničení velitelů armád, středních velitelských kádrů i mladších důstojníků. Kde je maršál Bljucher? Kde je maršál Jegorov? Vy arestovali ich, Stalin! Pro uspokojení vzbořenců myslí Vy klamete stranu, že oslabená vězením a treaty smrti Rudá armáda se stala ještě silnější. I když víte, že za kon válčné vědy žádá jednoho velitele v armádě, Vy jste vzkřísil institut politických komisářů, který vznikl v začátku Rudé armády, kdy jsme ještě neměli své velitele a nad vojenskými specialisty staré armády byla nutná politická kontrola. Neúvěřující rudým velitelům, Vy vnášíte do armády dvojjvládí a narušujete vojenskou disciplínu. Po tlakem sovětského národa, Vy licoměrně křísíte kult historických ruských hrdinů: Alexandra Něvského, Dmitrije Donského, i Kutuzova, domnívající se, že v příští válce Vám pomohou více než odsouzení k smrti maršálové a generálové. Řídic se tím, že nikomu neúvěřujete, opravdoví agenti gestapa a japonská rozvědka s úspěchem loví ryby v kalné, zbalamucené Vámi vodě v hojnosti Vám podhazují lživé dokumenty, diskreditující ty nejlepší talentované a čestné lidi. Ve Vámi vytvořené shnilé atmosféře podezřívání, vzájemné neúvěry, všeobecného slábní a všemohoucího Národního komisariátu vnitřních věcí - NKVD, kterému jste vydal k rozsápání Rudou armádu a celou stranu jakémukoliv "zachycenému" dokumentu věří, či pokrytecky se tváří, že věří jak nespornému důkazu. Pokračování. Kráceno. Ogonök 26/87.